

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V MARIBORU	
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA	
<i>upravnega</i> sodišče <i>x</i> <i>edda.</i>	
<i>v hr</i>	
dne	<i>15.1.2014</i>
Podpis pristojne sodne osebe:	

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	03-02-2014	Šifra znaka:
V vednost:	Vredn:	Priloge:
Šifra zadeve:		

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Sonja Kočevar kot predsednica ter Vlasta Švagelj Gabrovec in Violeta Tručl kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: A-PROJEKT d.o.o., Vinarje 110/b, Maribor, ki jo zastopa Robert Preininger, odvetnik v Šmarju pri Jelšah, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-85/2013/4 z dne 31. 5. 2013,

na seji 15. januarja 2014

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-85/2013/4 z dne 31. 5. 2013 se odpravi ter se zadeva vrne temu organu v ponovno odločanje.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v znesku 285,00 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je Informacijski pooblaščenec zavrnil pritožbo prosilca (tožeče stranke) zoper odločbo Slovenske akreditacije št. 071-0001/13-0006 z dne 11. 4. 2013, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za posredovanje podatkov o referencah za strokovne ocenjevalce na področju hrupa. Iz obrazložitve izhaja, da je tožeča stranka na Slovensko akreditacijo dne 7. 3. 2013 naslovila zahtevo za posredovanje podatkov o referencah oziroma strokovnih izkušnjah treh konkretnih ocenjevalcev imenovanih za področje hrupa v okviru Slovenske akreditacije. Slovenska akreditacija je s citirano odločbo zahtevo tožeče stranke zavrnila z utemeljitvijo, da gre za osebne podatke, ki jih lahko organ obdeluje in posreduje tretjim osebam le skladno z določbami Zakona o varstvu podatkov (ZVOP-1). V skladu z določbami Uredbe št. 765/2008 in določbami Zakona o akreditaciji (ZAk) lahko organ posreduje le podatek o trenutni zaposlitvi ocenjevalca, ki je imenovan v ocenjevalno skupino v posamezni konkretni zadevi ocenjevanja. Določba notranjega akta, ki morebiti dopušča posredovanje osebnih podatkov, nima podlage v zakonu in je nična, zato osebnih podatkov posameznika ne tej podlagi ni mogoče posredovati.
2. Tožeča stranka je zoper navedeno odločitev vložila pritožbo v kateri opozarja, da je Slovenska akreditacija organ, ki je ustanovljen kot javni zavod in ki opravlja naloge nacionalne akreditacijske službe. Iz 42. člena Statuta organa izhaja, da je delo organa javno, pri čemer so javnosti dostopne vse informacije o njegovem delu, z izjemo tistih podatkov, ki so v skladu z akreditacijskimi pravili opredeljeni kot zaupne narave. 43. člen Statuta, ki obravnava tajnost podatkov, med njimi ne šteje referenc strokovnih ocenjevalcev. Dalje tudi dokument organa št. D03-04 (ocenjevalci) v 15. poglavju nesporno navaja, da so vsi podatki o ocenjevalcih zaupni, izjema pa so podatki o ocenjevalčevi zaposlitvi in delovnih izkušnjah, relevantnih za zadevno ocenjevanje, ki jih organ lahko posreduje ocenjevancu. Tolmačnje, da so reference strokovnih ocenjevalcev osebni podatek, je po mnenju tožeče stranke zmotno, saj gre le za tehnične opise problemov, za način izvedbe določenih postopkov oz. za dokumente, iz katerih bo nedvoumno razvidno, da avtor pozna in obvlada problematiko obravnavanih metod, brez kakršnih koli sklicev na osebne podatke strokovnih ocenjevalcev. Tožeča stranka še navaja, da je eno izmed glavnih poslanstev organa preverjanje usposobljenosti laboratorijev, ki na področju Slovenije izvajajo naloge, ki so širšega javnega pomena (npr. ocenjevanje onesnaženosti zraka, zemlje, vode, hrup v okolju). Zaradi verodostojnosti takšnih institucij, kot je organ, ne sme biti dvoma glede njihove strokovnosti in usposobljenosti. Strokovni ocenjevalci, ki presojujejo pooblaščene laboratorije, morajo biti vsaj enako, če že ne bolj usposobljeni kot ocenjevani laboratorij. To je v interesu širše javnosti, ki ima tudi pravico te podatke izvedeti.
3. Tožena stranka je po prejemu pritožbe zaprosila organ (Slovensko akreditacijo) še

za dodatna pojasnila v zvezi z zadevo. Ta je ponovno poudaril, da v postopkih ravna po določbah Uredbe št. 765/2008 o akreditacij in nadzoru trga, ZAKr ter standardu SIST EN ISO-IEC 17011, ki določa splošne zahteve za akreditacijske organe, ki akreditirajo organe za ugotavljanje skladnosti. V postopku izbire ocenjevalcev organ pridobi podatke o njihovih referencah, delovnih izkušnjah in usposobljenosti ki omogočajo utemeljeno izbiro in imenovanje ocenjevalne komisije za posamezne ocenjevanje z vidika zagotavljanja neodvisnosti, nepristranskosti in usposobljenosti. Organ ocenjevalca v postopku ocenjevanj vključuje na podlagi pogodbenega razmerja. Postopke izbire in imenovanja ocenjevalcev, po katerih ravna organ, preverja, v postopkih „peer evaluacije“ Evropsko združenje za akreditacijo, kar med drugim določa tudi Uredba 765/2008. Po pravilih organa (D0304) je evidenca ocenjevalcev v smislu ZVOP-1 zbirka podatkov, ki se jih vodi na podlagi pisne privolitve ocenjevalcev. Podatke organ obdela z namenom ugotavljanja izpolnjevanja zahtev za ocenjevalce. Vsak ocenjevalec ima dostop do svojih podatkov, organ pa ocenjevanca (pred ocenjevanjem) seznanj s podatkom o ocenjevalčevi zaposlitvi, vsi drugi podatki o ocenjevalcih pa se obravnavajo kot varovani oz. zaupni.

4. Tožena stranka je izpodbijano odločbo preizkusila v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa je preizkusila, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni prekršen materialni zakon. Informacija javnega značaja je po določilu prvega odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali dokumentarnega gradiva (dokument), ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Iz citiranega prvega odstavka 4. člena ZDIJZ izhaja, da je informacija javnega značaja opredeljena s tremi osnovnimi kriteriji:
  - da gre za informacijo, ki izvira iz delovnega področja organa (informacija je povezana z delom organa in jo je le-ta pridobil v okviru svojih javnih pravnih pristojnosti);
  - da organ z njo razpolaga;
  - da se informacija nahaja v materializirani obliki.
5. Organ deluje na podlagi ZAKr, ki ureja ustanovitev, organizacijo in delovanje organa, ki opravlja naloge nacionalne akreditacijske službe ter opredeljuje področje, na katerem se izvaja akreditiranje in uporabo akreditacije v predpisih, ki določajo ugotavljanje skladnosti. V skladu s 3. členom ZAKr organ opravlja naslednje naloge:
  - akreditiranje preizkuševalnih in kalibracijskih laboratorijev;
  - akreditiranje certifikacijskih organov za certificiranje proizvodov, sistemov zagotavljanja kakovosti in osebja;
  - akreditiranje kontrolnih organov za izvajanje kontrole in podobnih pravil;

- sodelovanje v evropskih in mednarodnostih organizacijah za akreditacijo in predstavljanje interesov Republike Slovenije v njih;
- svetovanje v državni upravi na področju akreditacije in drugega ugotavljanja ali potrjevanja usposobljenosti za izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti;
- drugo ugotavljanje ali potrjevanje usposobljenosti za izvajanje postopka ugotavljanja skladnosti, vključno z ugotavljanjem izpolnjevanja zahtev za organe za ugotavljanje skladnosti v skladu s posameznimi predpisi, ki določajo ugotavljanje skladnosti.

6. V nadaljevanju povzema, da informacije, ki jih nosilec zahteva, nedvomno sodijo v delovno področje organa in da organ z vsemi zahtevanimi podatki razpolaga v materializirani obliki. V zvezi z zatrjevanjem organa, da podatki, ki jih zahteva prosilec, ne predstavljajo prosto dostopnih informacij javnega značaja iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, je tožena stranka ugotovila, da dokumenti, ki jih prosilec zahteva, nedvomno vsebujejo osebne podatke posameznikov in sicer gre za reference oz. strokovne izkušnje ocenjevalcev v sistemu akreditiranja pri organu. Ti posamezniki pa so z organom v pogodbenem razmerju. Dokumenti, ki jih prosilec zahteva, tako vsebujejo podatke o doseženi izobrazbi posameznikov (skupaj z letnicami dosežen izobrazbe), podatke o njihovih (bivših) delodajalcih, o delu, ki so ga v preteklosti opravljali, o strokovnih tečajih, ki so se jih udeležili, o bibliografiji ipd. Upošteva se določbe oz. splošne podlage za obdelavo osebnih podatkov opredeljene v 8. in 9. členu ZVOP-1, v skladu s katerimi je obdelava osebnih podatkov dopustna le na podlagi osebne privolitve ali na podlagi zakona, tožena stranka ugotavlja, da je razkritje osebnih podatkov v obravnavanem primeru, ker gre za organ javnega sektorja, dopustno le, če za to obstaja izrecna zakonska podlaga. Tožena stranka ugotavlja, da tako določbe Uredbe, kot ZAKr vsebujejo splošne usmeritve glede usposobljenosti osebja, ki izvajajo ocenjevanje v sistemu akreditiranja pri organu, podrobnejše zahteve, ki jih morajo izpolnjevati ocenjevalci, pa vsebujejo interni akti organa, ni pa pooblaščenec ne v Uredbi in ne v ZAKr našel ustrezne pravne podlage, ki bi dovoljevala razkritje osebnih podatkov in sicer referenc in izkušenj posameznikov, ki jih organ pridobiva v postopku pridobivanja novih ocenjevalcev za izvajanje ocenjevanj v sistemu akreditiranja pri organu. Tožena stranka opozarja tudi na dejstvo, da zakonsko podlago za obdelavo (razkritje) nekaterih osebnih podatkov daje že sam ZDIJZ, ki v tretjem odstavku 6. člena določa, da se ne glede na izjeme iz prvega odstavka 6. člena dovoli dostop do (tudi osebnih) podatkov, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. V konkretnem primeru pa želi prosilec pridobiti podatke za posameznike, ki pri organu niso zaposleni in torej niso javni uslužbenci, pač pa so z organom v pogodbenem razmerju na podlagi dogovora o sodelovanju. Prav tako po oceni tožene stranke ni mogoče dovoliti prostega dostopa do vseh podatkov o referencah in bivših delodajalcih, ker ti niso

neposredno povezani s samo porabo javnih sredstev. Po presoji tožen stranke bi prost dostop do vseh podatkov o referencah in bivših delodajalcih pomenil prekomeren poseg v zasebnost teh oseb, kar bi bilo v nasprotju tudi z načelom sorazmernosti, ki ga kot temeljno načelo v zvezi z obdelavo osebnih podatkov določa 3. člen ZVOP-1, hkrati pa za samo preverjanje porabe javnih sredstev ti osebni podatki niti niso njuno potrebni, niti primerni. Tožena stranka tako zaključuje, da v obravnavanem primeru ne gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, prav tako pa za obdelavo zahtevanih osebnih podatkov in njihovo posredovanje javnosti, v področni zakonodaji ne obstaja druga ustrezna pravna podlaga v smislu 9. člena ZVOP-1. Zato ti v konkretnem primeru predstavljajo izjemo prostega dostopa do informacij javnega značaja po tretji točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Prav tako teh podatkov ni mogoče skriti na podlagi določb 7. člena ZDIJZ (delni dostop), saj prav vsi podatki, ki jih prosilec zahteva, predstavljajo varovane osebne podatke in bi jih bilo prekriti v celoti, takšna izvedba delnega dostopa pa ne bi bila smiselna.

7. Tožeča stranka izpodbija s tožbo odločitev Informacijskega pooblaščenca kot nezakonito. Ponavlja pritožbene ugovore, da zahtevane informacije niso varovane na podlagi določb ZVOP-1. Tožena stranka je materialno pravno zmotno zaključila, da je tožeča stranka zahtevala podatke o strokovnih izkušnjah v smislu dosežene izobrazbe (skupaj z letnicami dosežene izobrazbe), podatke o bivših delodajalcih, o delu, ki so ga v preteklosti opravljali, o strokovnih tečajih, ki so se jih udeležili, o bibliografiji. Tožeča stranka ni zahtevala referenc v smislu izobrazbe, delodajalcih, delu, temveč se je pojem referenc nanašal na strokovna dela (npr. elaborate), katera so ocenjevalci opravili v preteklosti in s katerimi so se izkazali v postopku podpisovanja pogodbe. Podatki o strokovnih delih in strokovna dela pa ne predstavljajo osebnega podatka. Ker tožena stranka pojma referenc ni obravnavala v opredeljenem smislu, izpodbijana odločba ne vsebuje razlogov o odločilnih dejstvih, v posledici česar je bila storjena bistvena kršitev določb postopka, oz. nepopolno ugotovljeno dejansko stanje, ter napačno uporabljeno materialno pravo.
8. Tožeča stranka podredno tudi izpostavlja, da je upravičena do razkritja zahtevanih podatkov tudi, če bi reference predstavljale osebni podatek. Slovenka akreditacija je namreč nacionalni akreditacijski organ, ki je odgovoren za vzpostavitev, razvoj in vzdrževanje strokovnega, neodvisnega in nepristranskega sistema akreditiranja v Sloveniji ter za opravljanje s tem povezanih nalog. Deluje kot javni zavod, ki s pooblastilom države kot edina, neodvisna in nepridobitna institucija opravlja naloge javne službe na reguliranem in nereguliranem področju ter zastopa interese Republike Slovenije v mednarodnih akreditacijskih združenjih. Obširno navaja in izpostavlja pomen akreditacij v smislu učinkovitega varstva javnih interesov. Ker

gre torej pri postopku akreditira za izvajanje javne funkcije, je dostop do osebnih podatkov dovoljen. Predlaga, da sodišče tožbi ugodi, izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponovno odločanje. Zahteva tudi povračilo stroškov postopka.

9. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da so tožbene navedbe tožečc stranke neutemeljene in predlaga, da sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne. V zvezi z tožbenimi navedbami, da reference, oz. podatki o strokovnem delu ocenjevalcev niso osebni podatki, pa navaja, da že samo poimenovanje zahtevanih dokumentov jasno kaže na to, da gre za informacije, ki opredeljujejo konkretnega posameznika, njegovo znanje, izkušnje, sposobnosti, zato se nanašajo na posameznika in kot tak predstavljajo osebni podatek. Glede navedb tožeče stranke, da je zahtevala zgolj tehnične opise problemov, pa tožena stranka navaja, da je tožeča stranka želela podatke o doseženi izobrazbi, delodajalcih, o delu, ki so ga v preteklosti opravljali, o strokovnih tečajih, o bibliografiji in da so bile te informacije tudi predmet presoje tožene stranke. Zato tudi, če je imela v mislih to, kar navaja v tožbi, tega ni izrazila na tak način in zato glede na navedeno tožena stranka te tožbene navedbe šteje za nedovoljeno tožbeno novoto v smislu tretjega odstavka 20. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1). V zvezi s tožbeno navedbo, da gre pri postopku akreditiranja za izvajanja javne funkcije, odgovarja, da se v konkretnem primeru zahtevane informacije nanašajo na posameznike, ki z organom niso v delovnem razmerju, torej nimajo statusa javnih uslužbencev, niti funkcionarjev. Pristojnost organa, oz. izvajanje javnopravnih nalog, njihov pomen in prednost akreditacije, kar poudarja tožeča stranka, je namreč treba ločiti od statusa oseb, ki sodelujejo pri njihovi izvedbi. Zavrača kot neutemeljene tudi očitke tožeče stranke, da ni izvedla testa interesa javnosti. Postopek v zvezi z izvedbo testa interesa javnosti je opredeljen v 21. členu ZDIJZ, ki določa, da je treba uporabiti navedeno določbo, če se na prevladujoči javni interes sklicuje prosilec ali tako oceni organ. Tožeča stranka v svoji zahtevi ni zatrjevala javnega interesa, prav tako pa tudi organ na prvi stopnji ni ocenil, da so podane okoliščine, ki bi zahtevala uporabo navedene določbe. Glede na navedeno se tožena stranka ni bila dolžna opredeljevati do omenjene določbe, ker ni bila zatrjevana, tudi sama pa je ocenila, da v danem primeru niso podani razlogi, ki bi narekovali izvedbo testa interesa javnosti. Test interesa javnosti bi torej tožena stranka izvedla po uradni dolžnosti, če bi ocenila, da so podani razlogi, ki bi narekovali odprtje zahtevanih informacij, ne pa takrat, ko interes javnosti ni močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevanih informacij.
10. Sodišče je v postopek pritegnilo tudi Slovensko akreditacijo kot stranko z interesom, ki pa na tožbo ni odgovorila.
11. Tožba je utemeljena.

12. Sodišče ugotavlja, da je v tem upravnem sporu med strankama sporno vprašanje, ali zahtevani podatki predstavljajo tudi osebni podatek, ki ga je v skladu z določbami ZVOP-1 in ZDIJZ dovoljeno razkriti in torej ne predstavlja prosto dostopne informacije javnega značaja.
13. Po določbi 3. točke prvega odstavka ZDIJZ lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Po določbi tretjega odstavka citiranega člena pa se dostop do zahtevane informacije ne glede na prej navedeno določbo lahko dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.
14. ZVOP-1 v 8. členu določa, da se osebni podatki lahko obdelujejo le, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon ali če je z obdelavo določenih osebnih podatkov podana osebna privolitve posameznika (prvi odstavek). V skladu z drugim odstavkom citiranega člena mora biti namen obdelave osebnih podatkov določen v zakonu, v primeru obdelave na podlagi osebne privolitve posameznika, pa mora biti posameznik predhodno pisano ali na drug ustrezen način seznanjen z namenom obdelave osebnih podatkov. V skladu z 9. členom ZVOP-1 se osebni podatki v javnem sektorju lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon. Z zakonom se lahko določi, da se določeni osebni podatki obdelujejo le na podlagi osebne privolitve posameznika. V drugem odstavku citiranega člena je določeno, da nosilci javnih pooblastil lahko obdelujejo osebne podatke tudi na podlagi osebne privolitve posameznika brez podlage v zakonu, kadar ne gre za izvrševanje njihovih nalog kot nosilcev javnih pooblastil. Zbirke osebnih podatkov, ki nastanejo na tej podlagi, morajo biti ločene od zbirk osebnih podatkov, ki nastanejo na podlagi izvrševanja nalog nosilca javnih pooblastil. Tretji odstavek 9. člena ZVOP-1 določa, da se ne glede na prvi odstavek tega člena v javnem sektorju lahko obdelujejo osebni podatki posameznikov, ki so z javnim sektorjem sklenili pogodbo, ali pa so na podlagi pobude posameznika z njim v fazi pogajanj za sklenitev pogodbe, če je obdelava osebnih podatkov potrebna in primerna za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe. V skladu s četrtem odstavkom citiranega člena se lahko ne glede na prvi odstavek tega člena v javnem sektorju izjemoma obdelujejo tisti osebni podatki, ki so nujni za izvrševanje zakonitih pristojnosti, nalog ali obveznosti javnega sektorja, če se s to obdelavo ne poseže v upravičeni interes posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.
15. ZAKr v 3. členu določa, da se Slovenska akreditacija ustanovi za trajno in

nemoteno opravljanje nalog nacionalne akreditacije. Njen ustanovitelj je Republika Slovenija. V drugem odstavku citiranega člena so določene tudi naloge, ki jih opravlja Slovenska akreditacija (akreditiranje preizkuševalnih in kalibracijskih laboratorijev; akreditiranje certifikacijskih organov za certificiranje proizvodov, sistemov zagotavljanja kakovosti in osebja; akreditiranje kontrolnih organov za izvajanje kontrole in podobnih opravil; sodelovanje v evropskih in mednarodnih organizacijah za akreditacijo in predstavljanje interesov Republike Slovenije v njih; svetovanje državnim upravam na področju akreditacije in drugega ugotavljanja ali potrjevanja usposobljenosti za izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti, ter drugo opravljanje ali potrjevanje usposobljenosti za izvajanje postopka ugotavljanja skladnosti, vključno z ugotavljanjem izpolnjevanja zahtev za organe za ugotavljanje skladno s posameznimi predpisi, ki določajo ugotavljanje skladnosti), njihovo izvajanje pa se v skladu z drugim odstavkom 4. člena financira iz državnega proračuna.

16. Kot izhaja iz podatkov predloženih upravnih spisov in izpodbijane odločbe je tožeča stranka zahtevala razkritje podatkov, ki se nanašajo na reference – strokovne izkušnje, na osnovi katerih jim je bil podeljen status strokovnega ocenjevalca na področju hrupa, za točno določene tri ocenjevalce. V zadevi tudi ni sporno, da organ, upošteva drugi odstavek 3. člena ZAKr, sredstva za plačilo opravljenih ocenitev pridobiva iz državnega proračuna (za izvajanje nalog iz prve do četrte alineje drugega odstavka 3. člena pa ima celo izključno pravico, ki je povezana tudi s pravico uporabe grba na pečatu, štampljki in dokumentih), zato je delo navedenih posameznikov (čeprav nimajo statusa javnih uslužbencev, temveč so z organom sklenili pogodbo za izvajanje ocenjevanj) po presoji sodišča po vsebini povsem mogoče primerjati z delom v javnem sektorju (v okviru javnega zavoda). To pa kaže na to, da obdelava tovrstnih podatkov ni v nasprotju z določbami 9. člena ZVOP-1 in da v tem primeru tudi ni ovire za njihovo razkritje po določbah tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Upošteva vse navedeno se tožena stranka v izpodbijani odločbi zato neutemeljeno sklicuje na nedopustno razkritje zahtevanih podatkov, ker ne gre za podatke, ki bi bili povezani z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca.
17. Ker materialno pravo v zadevi ni bilo pravilno uporabljeno, je sodišče na podlagi 4. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) tožbi tožeče stranke ugodilo, ter zadevo vrnilo toženi stranki, da v ponovljenem postopku upošteva pravno stališče sodišča izraženo v tej sodbi ponovno odloči o pritožbi tožeče stranke.
18. Odločitev o stroških temelji na določbi tretjega odstavka 25. člena ZUS-1, v skladu s katero je na podlagi Pravilnika o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu upravičena do povračila stroškov v višini 285,00 EUR, glede na to, da je sodišče odločilo na seji, tožeča stranka pa je imela pooblaščenca, ki je odvetnik.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 15. januar 2014

Predsednica senata:

Sonja Kočever, l.r.

Ta predis je soglasen z ...
Podpis pristojne sodne osebe.

